

NATUURLIJKE OPLOSSINGEN TEGEN 10 MILJOEN VULLINGEN

Amalgaam was vele jaren het meest gebruikte vulmiddel in de tandheelkunde en is een legering van kwik, (zilver), koper, zink en tin. Ongeveer 52% van de amalgaamvulling bestaat uit kwik. Hoewel de amalgaamvulling sterk is, kan het bij mensen tot grote problemen leiden. Lang niet iedereen is er gevoelig voor, maar er kunnen heftige toxische en allergische reacties optreden en potentiaalverschillen in de mond optreden, waardoor het kwik vrijkomt.

Ondanks het einde van het amalgaamtijdperk, dat 150 jaar geduurd heeft, bevinden zich toch nog zo'n 10 miljoen vullingen in de monden van de Nederlanders. Daardoor zullen er best nog veel mensen zijn die daar chronische klachten van hebben zonder dat zij dit weten. Immers, er wordt nog veel te weinig aan deze mogelijkheid gedacht.

Aan het gebruik van amalgaam is een eind gekomen omdat het onderwijs in het leggen van amalgaamvullingen gestopt is. De reden daarvan is dat de meeste patiënten geen giftig kwik meer in de mond wilden hebben. Immers, meer dan de helft van een amalgaamvulling bestaat uit kwik. Op de vulling is een elektrische werking van een batterij meetbaar. Aan alle voorwaarden voor een batterij wordt voldaan doordat er in de vulling diverse metalen zitten zoals zilver, koper, zink en tin, met daarbij ook het kwik (wel 60%) en er ook vocht (speeksel) voorhanden is. Er kunnen spanningen op staan van wel 200 mV en stroom van zo'n 30 microampère. Soms kan daar korte tijd een lampje op branden. Als u met een zilverbatterij of een vork de vulling raakt, krijgt u een klein schokje. Dan is de vulling tijdelijk ontladen. Deze lading bouwt zich weer snel op. De normale elektrische weefselspanning in het menselijk lichaam is ongeveer 60 mV. Dus deze hoge spanningen, die 24 uur per dag in de mond aanwezig zijn, kunnen, naast het giftige aspect van het kwik, apart ook nog eens voor een storing zorgen. Dit kwik lost door de batterij op en stapelt zich in het bindweefsel van het lichaam. Het is giftig voor het zenuwweefsel en het heeft een affiniteit met slijmvliezen en huid.

Ook door verdamping verdwijnt er kwik uit de vulling. Kwik verdampt al bij kamertemperatuur. Een druppel kwik op een tafel is na korte tijd verdwenen omdat het verdampt. In de kamer hangt dan een kwikdampspanning. Roken en warme dranken verhogen de verdamping in de mond. Dit laatste is gevaarlijker doordat deze vorm van kwik de bloed-hersenbarrière kan doorbreken. Zware metalen kunnen ter hoogte van de nucleus arcuatus van de hypothalamus gemakkelijk de bloed-hersenbarrière passeren, waardoor er allerlei klachten kunnen ontstaan. Net als bijvoorbeeld bij lood worden er relaties gelegd met gedragsstoornissen, dementie en Alzheimer. Kwik is echter veel giftiger dan lood. Goede vervangende vulmaterialen zijn glasionomeercement en composieten. De voordelen daarvan zijn dat vooral de composieten sterker zijn dan het amalgaam, een mooiere kleur hebben en er hoeft minder geboord te worden aan de kies zodat de zenuw in die kies ook minder geprikkeld wordt.

Bij een overgevoeligheid voor amalgaam kunnen de volgende reacties optreden:

- Een chemisch-toxische reactie, van met name kwik en zilver.
- Een allergische reactie met verschijnselen zoals jeuk, eczeem, colitis en acné.
- Potentiaalverschillen door het gebruik van verschillende materialen.

Mogelijk optredende vergiftigingsverschijnselen ten gevolge van metalen in de mond:

- **Kwik** (Mercurius solubilis). Hoofdpijn, vermoeidheid, duizeligheid, prikkelbaarheid, geheugen en concentratiestoornissen, perifere en centrale zenuwstelselstoringen, hypothalamusstoring, leverstoring, diarree, eczeem, slijmvliezen van het KNO-gebied, de darmen en de blaas, emotionele klachten.
- **Koper** (Cuprum metallicum). Bij vrouwen kan een potentiaalverschil ontstaan tussen en spiraaltje en vullingen in de mond. Daardoor ontstaat een toegenomen afgifte van koper. Dit kan storend werken op het autonome zenuwstelsel, kramp van vingers, tenen, kuit, darmen, een druk in de maag en reumatische klachten.
- **Zilver** (Argentum metallicum). Zilveren stiften zijn in het verleden ook regelmatig gebruikt en kunnen tot storingen leiden. Potentiaalverschillen

kunnen hier ook het gevolg van zijn. Vermoeidheid, geestelijke uitputting, hoesten, gastritis, urethritis, pijn en een verlamd gevoel in de ledematen.

- **Tin** (Stannum metallicum). Verschijnselen die op kunnen treden zijn gevoeligheid van het bewegingsapparaat, stijfheid van bindweefsel, braken, pijn rond de navel en darmklachten.
- **Zink** (Zincum metallicum). Onrust in de benen, trillen, dyspneu. Dit zal niet optreden ten gevolge van amalgaamvullingen, maar eerder ten gevolge van te hoge doseringen supplementen. Te veel zink leidt ook tot vitamine A en koper tekort.

Behandelprotocol zware metalen elimineren:

- Livercare, 2 maal daags 1 tablet (na het ontbijt en na het avondeten)
- Chelacare 2.0, 2 maal daags 1 tablet (na het ontbijt en na het avondeten)